

fatte mig i al Korthed, og jeg finder saameget mere Anledning dertil, som Lovudkastet, saaledes som det er forelagt, i det Væsentlige med Undtagelse af eet Punkt, er i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget i Folkethinget, og som jeg selv dengang har deeltaget i at tiltræde. Det ene Punkt, hvortil jeg sigter, er Antallet af Overformyndnerierne. I Folkethingets Udvalg i 16de Session hørte jeg til den Minoritet, der ansaae det for rigtigst, at der oprettedes 2 Overformyndnerier, nemlig eet i Kjøbenhavn for Derne og eet i Sjælland, som skulde have Sæde i Viborg, og denne Minoritets Forslag blev vedtaget ved anden Behandling i Folkethinget. De Grunde, hvorpaa vi dengang støttede os, vare foruden det ibetmindste efter min Mening Rigtige i, hvor det kan undgaaes, saa lidt som muligt at centralisere til Hovedstaden, og dernæst, hvad der var det Væsentligste, Hensynet til Befolkningens Tærv i Sjælland, hvor man antog, at det vilde medføre ikke ubetydeligt Besvær kun at have eet Overformyndneri, endvidere Hensynet til den stedlige Credit. Jeg skal imidlertid viligt indrømme, at den Fare, der har været tilstede for, at der skulde opstaae Ulemper i disse to Retninger, for en Deel er fjernet ved de Bestemmelser, der findes i nærværende Lovudkasts § 6 og § 7. Bestemmelsen i § 7 letter jo nemlig for endeel Besværligheden for Befolkningen, idet den aabner Udgang til, at Udbetalinger og Indbetalinger, naar Vedkommende i betimelig Tid fremsætte Begjæring derom, kunne skee igjennem de stedlige Myndigheder eller Pengeinstituter, og dernæst er der i § 7, ganske i Overensstemmelse med, hvad Folkethinget i 16de Session vedtog, og hvortil jeg ogsaa sluttede mig, foreslaaet Oprettelse af Saanebestyrelser i de forskjellige Amt. Jeg anseer denne Bestemmelse for overmaade vigtig, og jeg vil tilstaae, at, naar denne Bestemmelse maatte bibeholdes, ville de Betænkkeligheder, som jeg nærer med Hensyn til eet Overformyndneri, for endeel fjernes, idet jeg skal bekjende, at der ogsaa er Fordele ved kun at have eet Overformyndneri. Administrationen vil derved blive billigere, og en om mulig endnu strengere Control vil finde Sted, end naar der oprettedes to Overformyndnerier, og Hen-

synet til, at Sikkerheden for de Umyndige kan blive saa stor som mulig, er og bliver dog til syvende og sidst det Vigtigste af alle Hensyn. Jeg tør derfor ikke ubetinget paa dette Trin af Forhandlingerne erklære mig imod den Ordning, som her er foreslaaet i Lovudkastet, men skal nærmere afvente Forhandlingernes Gang. I det Hele taget kan jeg ikke Andet end udtale min Glæde over, at den høitærede Justitsminister har forelagt dette Lovudkast, da jeg anseer Reformen for ønskelig og ganske maa slutte mig til Grundtanken i den Omordning, som her er foreslaaet, nemlig Oprettelse af selvstændige Overformyndnerier med Massebestyrelse, medens jeg paa ingen Maade vilde kunne tiltræde de Forslag, der tidligere have været bragte paa Bane, enten om privat Bærgemaal eller om Overdragelse af Overformyndneri-væsenet til de communale Autoriteter, Noget, jeg paa det Bestemteste maatte modsætte mig, men hvorom jeg ikke har Anledning til at yttre mig, da det ikke foreligger, ligesom jeg ogsaa skal opsætte til et senere Standpunkt af Forhandlingerne, hvad jeg maatte finde Anledning til at bemærke med Hensyn til de mere specielle Punkter.

Jeg troer dog, inden jeg slutter, at burde yttre et Par Ord i Anledning af, hvad den ærede sidste Tale udtalte om Anbringelsen af Midlerne i Sparekasserne. Det er nemlig et Spørgsmaal, som ogsaa laa for, da vi havde Sagen til Behandling i Folkethinget, og med Hensyn til hvilket der var en Disjents tilstede blandt Udvalgets Medlemmer, idet nogle af dem meget stærkt holdt paa Anbringelsen i disse Pengeinstituter. Jeg maa imidlertid paa det Bestemteste fravaade det, og jeg troer ogsaa, at de Grunde, der ere meddeelte i Betænkningen fra det Udvalg, der var nedsat af Folkethinget, og som findes i Tillæg B af Rigsdagstidenden for 1864—65, ville saa temmelig godtgjøre det mindre Helbige ved en saadan Bestemmelse. Det er nemlig — for i Korthed at gjøre Thinget bekjendt med disse Grunde — fremhævet, at af de 60 Sparekasser, der findes i Kongeriget, svare kun de 28 en Rente af 4 pCt., men af disse 28 er der igjen neppe mere end 13, hvorom der kan være Spørgsmaal, idet kun i disse 13